

Musik

Hørt af
Per Calum (P.C.)
Enrico Juhl (E.J.)

AN EVENING WITH GROUCHO

»Before I got started in show-business, I saw an ad in The Morning World, which doesn't exist any more and hardly do!!«

Det er naturligvis den aldrende Groucho, der folder sig ud på denne nye dobbelt LP, som er en live-optagelse af hans store one-man-show i Carnegie Hall sidste år. Pladen, et dobbeltalbum, der varer ca. 70 minutter, indeholder de bedste af de kendte anekdoter: der er historien om onkel Julius' testamente, om pyromanen onkel Herman, hvordan brødrene fik deres navne, om Churchill, Houdini og W. C. Fields. Sarah Bernhardt og Garbo bliver atter pillet ned fra piedestalerne, og i en 'homage' til Jack Benny slæes en violin itu: 'I've had enough of Jack Benny - and so has the violin!'

Dick Cavett introducerer Groucho på scenen, og pudsigt nok er mange af historierne og sangene blevet hørt i det Cavett show, som Groucho var med i, og i hvilket han konstant fornærmede den anden gæst, Truman Capote. Denne genkendelse gælder bl. a. Berlins anti-krigssang »Stay down where you belong«, som på pladen er én af de hentydninger til Vietnam-krigen, som Groucho aldrig undlader at komme med. De andre sange er dels vrøvleviser fra de gode gamle vaudeville dage, og dels,

naturaligvis, de kendteste numre fra filmene. Alt i alt er Groucho sig selv, lidt mere sentimental er han dog blevet med årene: han begynder showet med »a bow for Harpo and Chico«, og publikum klapper overvældende begejstret. Jeg håber, at der er ligeså mange fans, herhjemme, der vil anskaffe sig denne vidunderlige plade. Den er af kulturhistorisk betydning for enhver anstændig marxolog!!! Pladen slutter med ét af højdepunkterne, nemlig sangen om »Lydia, Tattooed Lady« (fra 'Marx Brothers i cirkus').

(AM Records AMLS 6003).

E. J.

CABARET

LP-pladen med soundtrack fra cabaret-numrene i Bob Fosses »Cabaret« er lidt af en *must*. Også uden sammensmeltningen af billede og lyd tolkes den forheksede blanding af det uskyldsbare og alt-er-tilladt-atmosfæren: i Liza Minnellis tolkning af Sally Bowles' naive og rørende forsøg på at tro på sig selv som femme fatale tager dekadencen og renheden hinanden smukt i hånden, mens en del af det, der stadig forlener Tyskland med et faretruende skær kan synes indeholdt i Joel Greys version af det rustikke »Two Ladies« og den ukrediterede sanger i det pastorale »Tomorrow Belongs to Me« er for mig et overbevisende udtryk for den farlige længsel, som tyskerne forståeligt nærede efter en menneskeværdig fremtid, men som altså var så farlig, fordi Adolf forstod at pervertere trangen. Måske er det karakteristisk, at Fox film i Vesttyskland siges at have klippet netop disse to numre fra filmen.

(Probe Records SPB 1052).

P.C.

THE HOT ROCK

Den 40-årige eks-trompetist, arrangør og komponist Quincy Jones er blandt de seneste års oftest benyttede komponister af underlægningsmusik til film, og ikke mindst på pladen med lydbåndet fra Peter Yates-filmene »Fire uheldige helte« træder Quincy Jones' format igennem. Helheden er medrivende og varieret, både rytmisk og klangligt (der er mindelser om Gil Evans og Mingus), og yderligere har Quincy Jones samlet en udsøgt gruppe musikere - især brillerer barytonsaxofonisten Gerry Mulligan og trompetisten Clark Terry både når de spiller regulære soli med backing og når Quincy Jones spiller de enkelte orkestergrupper ud mod hinanden med en af blæserne som anfører.

(Prophecy Records SD 6055).

P.C.

FRITZ THE CAT

Det bedste ved Ralph Bakshis kulørte tegnefilm frit efter Robert Crumps strip er musikken - ikke blot det skønne Billie Holidaynummer »Yesterdays« med Frankie Newtons smukke trompetspil i Harlem-intermezzoet, men også den øvrige musik, der er komponeret specielt til filmen (bortset fra rock-nummeret »Bo

Diddle«). Musikken domineres af Cal Tjaders spændstige vibrafonspil (bedst i Tjaders egen »Mamb blues«) sammen med el-guitar og elektrisk piano og orgel. Meget af musikken ejer den pulserende rytme, som burde være filmens, i sin blanding af hård rock (»Bo Diddle«-nummeret), gospel, soul og jazz. (Fantasy Records 9406).

P.C.

PLAY IT AGAIN, SAM

Hvis Woody Allens præcise og vittigt skrevne replikskifter i »Play it Again, Sam« har moret Dem, så er denne gram-mofonplade sagen. Fra filmens lydbånd er plukket diverse højdepunkter, f. eks. Woody Allens respektfulde meningsudvekslinger med den nærværende Bogart (»Dames are shimple«), eller Allens bævrede befippelse hjemme i lejligheden, da hans venner møder op med en ny pige. For slet ikke at tale om det vittige »trekantdrama« hjemme hos Allen, da vennens kone er på besøg, mens Jerry Lacys Bogart belærer Allen om, hvordan han skal gøre kur. Eneste indvending mod pladen er, at der på vulgær TV-vis er indlagt klapsalve.

(Paramount Records PAS 1004).

P.C.

BEDKNOBS AND BROOMSTICKS

Lige siden Walt Disney Productions skrev kontrakt med brødrene Richard og Robert Sherman har de indlagte sange i Disneys film været af ringere kvalitet end førhen. Albummet med musik fra »Hokus, pokus, kosterkaft« er forsåvidt kun en undtagelse på den måde, at musikken her er endnu mere kedsommelig og fantasiløs end brødrene ellers skriver den. »Portobello Street Dance« ejer en vis rytmisk vitalitet, og »The Beautiful Briny« (sunget af Angela Lansbury og David Tomlinson) er kønt sentimentalt og hurtigt sirupssød. (Vista Records STER-5003).

P.C.

THE CONCERT FOR BANGLA DESH

Dette triple-album har intet med film-musik i almindelighed at gøre, men er - ligesom senere filmen - udsendt i anledning af den koncert, der på Ravi Shankars initiativ blev holdt den 1. august 1971 i New York. Overskuddet fra koncerten - ialt en kvart million dollars - blev sendt til Bangla Desh. ligesom filmen koncentrerer pladerne sig om de superstjerner, der medvirker: Ravi Shankar, George Harrison, Ringo Starr, Leon Russell og Bob Dylan. Musikkens kvalitet er varierende, mest spændende finder jeg Ravi Shankars fænomenele sitarspil, men det er rart at gehøre Bob Dylan i en række gamle numre, akkompagneret af Leon Russell, George Harrison og Ringo Starr. For de rigtige fans rummer albummet en lækker tryksag med farvebilleder af de medvirkende. (Apple Records STCX 3385).

P.C.